

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. Пазарджик, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Камен Г. Гатев

при участието на секретаря Росица Караджова
като разгледа докладваното от Камен Г. Гатев Административно наказателно
дело № 20235220201574 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С жалбата си срещу Наказателно постановление / НП/ № 637/
17.05.2022г. на Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално
ТОЛ управление към Агенция “Пътна инфраструктура” гр. София,
жалбоподателят В. Ц. С. , ЕГН ***** от
гр.***** ,чрез адв.В. П. твърди, че обжалваното
постановление е неправилно и незаконосъобразно, издадено при съществени
процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, като излага
конкретни доводи.Моли да бъде отменено обжалваното постановление.
Сочи доказателства и претендира разноски.

Наказващият орган чрез юрисконсулт Гладийска оспорва жалбата като
недопустима и неоснователна.Сочи доказателства и претендира разноски,
като прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско
възнаграждение.

Районният съд, като се запозна с оплакванията,изложени в жалбата и след
като прецени събраните по делото доказателства,по отделно и в съвкупност,
възприе следната фактическа обстановка, установена и от наказващия орган:

Жалбоподателят В. С. е санкциониран за нарушение на чл. 179 ал. 3а във
вр. с чл. 139, ал. 7 от Закон за движение по пътищата и му е наложена глоба в
размер на 1 800 лева.

На 02.12.2021 г. в 08.06 часа в направление излизане от територията на Р България , на ГКПП- Кулата от свидетеля и актосъставител К.Я. , инспектор при ТД „Митница София“ , Отдел „Пътни такси и разрешителен режим“, е извършена проверка на ППС с рег. № *****, влекач модел МАН ТГА 18440 БЛС, с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона, управлявано от жалбоподателя С..

В хода на проверката, било установено от св.Я., че на 17.11.2021 г., в 11.21ч. часа, горепосоченото ППС, попада в категорията на ППС, за които е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Цитираното ППС е засечено на 17.11.2021 г., в 11.21ч. часа, по път I-8, км 196+643, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без за същото да е заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

Като място на нарушението е посочен път I-8, км 196+643, за който се събира такса за изминато разстояние, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 101 на МС от 20.02.2020 г. за приемане на Списък на републиканските пътища.

За извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, №D1C35771A1A63901E053011F160A03D0, който заедно с приложените към него статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения-видеозаписи, представлява доказателство за отразените в него обстоятелства относно ППС, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местонахождението на техническото средство (контролно устройство с идентификатор № 10402)- част от системата.

За извършеното нарушение на жалбоподателя бил съставен Акт за установяване на административно нарушение / АУАН/ с № 637/02.12.2021г., който бил връчен на нарушителя на 02.12.2021г. срещу подпис. В акта нарушителят записал „зопознат“.

На нарушителя била предоставена възможност да направи писмени възражения в срока по чл.44 ал.1 ЗАНН, но такива не са постъпили.

След извършена служебна проверка било установено, че за ППС с рег. № ***** била закупена маршрутна карта №21111799791884 за дата 17.11.2021г., но същите не включват преминаване през сегмента, в границите

на който се намира контролно устройство с идентификатор № 10402.

Наказващият орган обсъдил разпоредбата на чл.10б ал.4 от Закона за пътищата, съгласно която закупуването на еднократна маршрутна карта дава право на ползвателя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут.Посочено е, че на 02.12.2021г. С. е заплатил дължимата независимо от административнонаказателната санкция такса по чл.10бал.5 ЗП в размер на 167лв.

Във връзка с гореизложеното е прието от наказващия орган, че е извършено процесното нарушение, което се потвърждава от събраната доказателствена съвкупност, включително доклад от електронната система по чл.167аал.3 ЗДвП и статични изображения, във вид на снимков материал.

Гореописаната фактическа обстановка Съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства - заверени копия от доклад от Електронна система за събиране на пътни такси по чл. 167а ал. 3 от ЗДвП за установени нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от Закона за пътищата; 2бр. статично изображение във вид на снимков материал на ППС с регистрационен номер *****, показанията на актосъставителя -с.в. К.Я., както и останалите релевантни писмени доказателствени средства.

При така възприетите фактически обстоятелства от правна страна Съдът намира, че подадена жалба е процесуално допустима, тъй като е депозирана от легитимирано лице, като Съдът приема, че не е спазена процедурата по редовно връчване на обжалваното постановление, а по същество жалбата е основателна.

Процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в кръга техните правомощия и при спазване сроковете на чл.34 ЗАНН.

Съдът на първо място намира за неоснователен доводът на наказващия орган за недопустимост на жалбата, тъй като НП се твърди да е връчено по реда на чл.58ал.2 ЗАНН, с изрично отбелязване за връчване от наказващия орган на 11.07.2022г., докато жалбата е депозирана на 21.08.2023г., т.е. извън преклузивния 14 дневен срок по чл.59 ал.2 ЗАНН.

В този аспект наистина по преписката са приложени три броя обратни разписки на „Български пощи“, с дати на връщане на пратката – процесното НП на 17.06.2022г., 01.07.2022г. и 11.07.2022г., адресирани до жалбоподателя С. на адрес, посочен от него в съставеният му АУАН –

гр.***** с отбелязвания „отказан“ и „непотърсен“. Не се твърди от наказващия орган и няма доказателства да е направен опит за връчване на обжалваното НП по друг способ или на друг адрес.

При тези обстоятелства относно връчването на НП Съдът счита, че същото е ненадлежно връчено по реда на чл.58ал.2 ЗАНН. Според тази разпоредба НП се счита за връчено, когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес , а новият му адрес е неизвестен.Т.е . налице е и втора кумулативна предпоставка – новият адрес да е неизвестен.По делото няма никакви доказателства жалбоподателят С. да има нов неизвестен адрес.Не са извършвани справки за постоянен и настоящ адрес, не са направени опити НП да се връчи и чрез някои от органите и лицата по чл.178 ал.1 и 2 НПК, които разпоредби са приложими субсидиарно на основание чл.84 ЗАНН - чрез съответната Община или чрез органите на МВР. Освен това, както сочи и жалбоподателят, НП е издадено извън предвидения инструктивен едномесечен срок за издаването му по чл.52 ал.1 ЗАНН. Не може да се очаква жалбоподателят да се намира постоянно на посоченият от него адрес в АУАН и да чака евентуално връчването на НП.

Ето защо Съдът намира, че доколкото НП е ненадлежно връчено, то и депозираната от жалбоподателят С. жалба е процесуално допустима .

Съдът счита, че са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на процесните АУАН и НП, макар и различни от твърдените от жалбоподателя.

В този аспект следва да се отбележи, че Съдът е длъжен да провери изцяло правилността на постановления от наказващия орган санкционен акт и следва да отмени или измени атакуваното постановление дори и на основания, непосочени от страните, ако констатира съществени нарушения на процесуалните правила или неправилно приложение на материалния закон.

От правна страна, разпоредбата на чл. 179 ал. 3а от ЗДвП регламентира, че “Водач, който управлява ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗП, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта

за същата, съобразно категорията на ППС, се наказва с глоба в размер на 1800 лева”.

В настоящият случай Съдът намира, че при издаване на обжалваното постановление е допуснато нарушение на чл.57 ал.1т.5 ЗАНН, тъй като никъде в това постановление не е вменено на жалбоподателя С. , че именно той на 17.11.2021 г., в 11.21 часа по път I-8, км 196+643 м., включен в обхвата на платената пътна мрежа е управлявал ППС с рег. № *****, влекач модел МАН ТГА 18440 БЛС

В постановлението е отбелязано от фактическа страна , че на жалбоподателя С. е извършена проверката на 02.12.2021г. , когато било констатирано, че „цитираното ППС е засечено на 17.11.2021 г., в 11.21ч. часа по път I-8, км 196+643 м., включен в обхвата на платената пътна мрежа, ,без за същото да е заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП“.

Никъде в обстоятелствената част или в диспозитива на постановлението не е вменена недвусмислено деятелност на жалбоподателя, че именно той е управлявал процесното ППС на 17.11.2021 г., в 11.21ч. часа по път I-8, без за същото да е заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП“, така както е отбелязано в процесния АУАН №006195/02.06.2022г.

Използвана е обжалваното постановление пасивна конструкция, при която не се сочи кое е конкретното лице – извършител на определена дейност. Подобен подход е недопустим в наказателното правораздаване, както и е недопустимо Съдът да извлича по логически път кой може да е извършителят на определено нарушение.

Такъв съществен недостатък не може да се отстрани в хода на въззивното производство, доколкото жалбоподателят първоначално отрича да е управлявал процесното ППС на 17.11.2021 г., в 11.21ч. часа по път I-8, км 196+643 м., но впоследствие изрично заявява – с молба на л.51 от делото, че „не оспорва, че на 17.11.2021г.“ е управлявал товарния автомобил. Въпреки признанието на това фактическо обстоятелство, същото не е вменено на жалбоподателя в процесните АУАН и НП.

На следващо място и независимо от изложеното, наказващият орган не е коментирал вината на жалбоподателя. В случая е санкционирано физическо лице, а един от елементите на нарушение, извършено от физическо лице , е

вината, съобразно чл.6 ЗАНН. Този пропуск се откроява особено съществено на фона на обстоятелството, че жалбоподателят настоява, включително в молбата му на л.51 , че „ спорът не е в това кой е управлявал автомобила, а в това дали са платени пътните такси“, т.е. счита, че тези такси са платени ,представяйки маршрутна карта.

За пълнота Съдът отбелязва, че от представената Разписка за маршрутна карта чрез системата TollPass / намира се в материалите по НАХД №12113/2023г. на Софийски РС, прекратено по подсъдност/ е видно, че същата е издадена за различен маршрут – от Петрич до Ново Село , като маршрутът след гр.Пазарджик е в посока гр.Пещера към с.Ново Село, а не в посока Пазарджик - гр.Пловдив по път I-8, км 196+643,с.Мало Конаре, през който е преминал жалбоподателя.

При това фактическо обстоятелство – наличието на Разписка за маршрутна карта, дори и да беше вменено на жалбоподателя управлението на ППС на процесните дата и място, следваше да се обсъди субективното отношение на нарушителя и по каква причина се движил по неправилен маршрут.

Все в този аспект, би могло да бъде извършена преценка от накачващия орган за наличието на „маловажен случай“ по чл.28 ЗАНН. При това, наказващият орган неправилно приема в депозираните писмени бележки , че 28 ЗАНН е бил неприложим, на основание чл.189з ЗДвП – тази разпоредба е нова, в сила от 23.12.2021г., докато нарушението се твърди да е извършено на 17.11.2021г., т.е . в действие е принципа за по-благоприятния закон, съобразно чл.3ал.2 ЗАНН.

Следва да се добави още от правна страна , че Съдът намира за неоснователен аргументът на жалбоподателя, че е нарушено правото му на защита досежно описание на мястото на извършване на нарушение в АУАН и НП.

Докладът от електронната система и снимките от устройството, което е част от тази система, представляват доказателства за отразените в тях факти и обстоятелства, съгласно разпоредбата на 167аал.3 ЗДвП от ЗДвП, а именно мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на

заплащане на дължимите такси. При този начин на функциониране на системата и засичане на нарушения е очевидно, че конкретния водач на ППС се установява по-късно, така че няма как актосъставителят и свидетелите по АУАН да се присъствали на извършване на нарушението, а само на неговото установяване, няма как и системата да издаде електронен фиш срещу водача, защото не е в състояние да го идентифицира. Възможността водачът да бъде евентуално санкциониран с наказателно постановление, въз основа на АУАН е ясно регламентирана с чл.189е ал.12 и ал.1 ЗДвП. Всички данни по процесните АУАН и НП, включително мястото на нарушение, за което се твърди, да е неизяснено, съответстват на доклада от електронната система, като именно тези данни са релевантни, за да се установи нарушение, и такава е волята на законодателя.

С оглед изхода от делото, в тежест на наказващия орган следва да се възложат сторените от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500лв.

В тази връзка е представен и договор/ и пълномощно/ за правна защита и съдействие, в който е отбелязано обстоятелството, че жалбоподателят В. С. е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 500лв. на адв.Ваня П.. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, предвид правната и фактическа сложност на делото, в частност депозираните от адв.П. становища с фактически и правни съображения. По делото са проведени три съдебни заседания, за които процесуалният представител е проявил значителна активност, като е депозирал молби по хода на делото, по доказателствата и по същество. Обстоятелството, че процесуалният представител не се е явил лично в съдебно заседание не означава, че не е взел участие, като в това производство личното участие не е задължително. Претендираните разноски от 500лв. не са в прекомерен размер по смисъла на чл.63д ал.2 ЗАНН.Предвид размера на наложената глоба от 1800лв., минималното адвокатско възнаграждение е 480лв., съобразно чл.7ал.2т.2 от Наредба №1/2004г. на минималните размери на адвокатски възнаграждения.

Ето защо Съдът намира, че възражението за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

Отменя Наказателно постановление № 637/ 17.05.2022г. на Началник отдел „ Контрол и правоприлагане“ в Национално ТОЛ управление към Агенция “Пътна инфраструктура” гр. София, с което на В. Ц. С. , ЕГН ***** от гр.***** е наложена глоба в размер на 1800лв., за нарушение на чл. 179 ал. 3а във вр. с чл. 139, ал. 7 от Закон за движение по пътищата.

Осъжда Агенция “Пътна инфраструктура” гр. София да заплати на В. Ц. С. , ЕГН ***** от гр.***** сумата от 500лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Пазарджишкия административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____